

W KRAKOWIE OPERA?!

Spektakl z okazji
JUBILEUSZU
45-LECIA
OPERY I OPERETKI
W KRAKOWIE

W KRAKOWIE OPERA?!

ROBERT SKOLMOWSKI

Spektakl z okazji
JUBILEUSZU
45-LECIA
OPERY I OPERETKI
W KRAKOWIE
19, 20 XII 1999
TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO
W KRAKOWIE

DYREKTOR NACZELNY
Jerzy Noworol

Z-CA DYREKTORA D/S TECHNICZNO-ADMINISTRACYJNYCH
Andrzej Gurda

ISBN 83-912689-0-X

Szanowni Państwo,

Opera i Operetka w Krakowie doczekały jubileuszu 45-lecia powojennego istnienia. Okres ten obfitował w wiele udanych produkcji obu gatunków muzycznych tak cennych dla metropolii kulturalnej, jaką jest nasze miasto. 45 lat wypełnione było jednak także walką o przetrwanie na przekór; paradoksalnie w tym mieście, trudnym warunkom, w których tej instytucji przyszło stale udowadniać swoją wartość. Sztuka zwyciężała, choć wymagała nieraz heroicznych wysiłków tak artystów, jak i kadry technicznej czy zarządzającej. Wiele z tych osób, w końcu zniechęconych, odchodziło...

Przedstawiamy dziś, specjalnie na jubileuszową okazję napisany i wyreżyserowany spektakl Roberta Skolmowskiego *W Krakowie opera?! Mam gorącą nadzieję, że przy jubileuszu 50-lecia znak zapytania w tytule okolicznościowego spektaklu nie będzie już potrzebny.*

Wszystkim, którzy tworzą lub przyczyniają się do tworzenia gatunku opery i operetki w Krakowie oraz tym, którzy znajdują czas, by rozkoszować się pięknem jego przedstawień składam podziękowania i życzenia wszelkiej (wspólnej!) pomyślności.

Kraków, 19 grudnia 1999

Ladies and gentlemen,

Opera and Operetta in Kraków are celebrating the 45th anniversary of their postwar existence. This period abounded in many successful productions of both kinds of music so valuable for our city which enjoys the status of cultural metropolis. Those forty five years, however, were also marked by a struggle for survival against difficult conditions in which this institution was continually forced to prove its value. The art prevailed although its victory very often required heroic efforts on the part of the artists themselves, technical staff and managers. Many of those, finally disappointed, decided to leave...

Today we are proud to present a performance written and directed especially for this occasion – *W Krakowie opera?! (Opera in Kraków?!)* – by Robert Skolmowski. I sincerely hope that while celebrating the 50th anniversary we will not have to put a question mark any more.

I give my sincere thanks and the best wishes for the (common!) future to all those who create or help to create opera and operetta in Kraków and to those who find time to enjoy the beauty of their productions.

Kraków, 19th December 1999

Jerzy Noworol
Dyrektor Naczelny
General Director

OBSADA
CZĘŚĆ PIERWSZA

Stanisław Moniuszko *Straszny dwór*
Intrada

Francesca Caccini *Wybawienie Ruggiera z wyspy Alcyny*
Sinfonia

Francesca Caccini *Wybawienie Ruggiera z wyspy Alcyny*
Aria Syreny *Kto w kwitnącej chce młodości*
Marta Abako

André Ernest Grétry *Zemira i Azor*
Aria Księcia Azora *Ty nie myśl, że mnie zwiedziesz*
Imeri Kawsadze/Tomasz Kuk

Gaetano Žolta *szlafmyca*
Duet *Czule serca*
Karin Wiktor-Kałużka, Maria Domańska/Bożena Walczyk-Skrzypczak

Jan Stefani *Krakowiacy i Górale*
Cavatina Bardosa *Na górze mieszka stawa*
Andrzej Biegun, Konrad Szota

Jan Stefani *Krakowiacy i Górale*
Tańce góralskie
Zespół Baletowy: Magdalena Malska, Małgorzata Piechnik,
Donata Smulko, Kinga Szablowska,
Marek Kobielski, Vasyl Masliy, Tomasz Szaro, Krzysztof Szymaniuk

Gaetano Donizetti *Córka pułku*
Aria Marii *Oh, trasporto!*
Krystyna Tyburowska

Stanisław Moniuszko *Halka*
Tercet *Pobłogostaw ojcze panie...*
Karin Wiktor-Kałużka/Marta Abako, Andrzej Biegun,
Wiesław Nowak/Przemysław Firek,
Anna Plewniak

Johann Strauss *Zemsta nietoperza*
Czardasz Rozalindy *Piosenka daleka lecz sercu tak bliska*
Marta Abako/Karin Wiktor-Kałużka
Kuplety Orłowskiego *Coż rządzi światem?*
Bożena Zawiaślak-Dolny

Final

Marta Abako/Karin Wiktor-Kałużka
Bożena Zawiaślak-Dolny, Jan Zakrzewski

CZEŚĆ DRUGA

Stanisław Moniuszko Uwertura koncertowa *Bajka*, (fragment)

Gaetano Donizetti *Łucja z Lammermoor*
Sekstet *Chi mi frena*

Krystyna Tyburowska, Maria Domańska/Bożena Walczyk-Skrzypczak,
Andrzej Biegun, Janusz Dębowski, Przemysław Firek/Wiesław Nowak,
Tomasz Kuk/Imeri Kawsadze

Jacques Offenbach *Orfeusz w piekle* Kankan
Zespół Baletowy

Carl Zeller *Ptasznik z Tyrolu*
Aria *Lat dwadzieścia miał mój dziad*
Jan Wilga

Giuseppe Verdi *Trubadur*
Stretta Manrica *Di quella pira* i chór cyganów
Janusz Dębowski/Tomasz Kuk

Georges Bizet *Carmen*
Kuplety Toreadora *Votre toast*
Andrzej Biegun/Przemysław Firek

Jacques Offenbach *Opowieści Hoffmana*
Aria Dapertutta *Scintille diamant*
Andrzej Biegun/Przemysław Firek

Johann Strauss *Baron cygański*
Aria *Wielka stawia to żart*
Jan Zakrzewski/Tomasz Kuk

Giuseppe Verdi *Traviata*
Aria Violetty *È strano*
Krystyna Tyburowska, Jan Zakrzewski/Tomasz Kuk

Jacques Offenbach *Perichola*
Aria Pericholi *Nie nie pamiętam*
Bożena Zawiślak-Dolny

Gaetano Donizetti *Don Pasquale*
Recitativ i aria Noriny *Quel guardo il cavaliere*
Krystyna Tyburowska

Giacomo Puccini *Tosca*
Scena śmierci Toski
Anna Plewniak, Janusz Dębowski/Tomasz Kuk

Gioacchino Rossini *Cyrulik Sewilski*
Aria Don Basilia *Die Verleumdung sie ist eine Lüftchen*
Wiesław Nowak

Stanisław Moniuszko *Halka*
Polonez
Wiesław Nowak

Stanisław Moniuszko *Straszny dwór*
Recitativ i aria Stefana *Cisza dokola*
Janusz Dębowski/Tomasz Kuk

REALIZATORZY

KIEROWNICTWO MUZYCZNE
Andrzej Straszynski

REŻYSERIA
Robert Skolmowski

SCENOGRAFIA
Małgorzata Słoniowska

WSPÓŁPRACA REALIZATORSKA

PRZYGOTOWANIE CHÓRU

Ewa Bator

ASYSTENT REŻYSERA

Ewa Stengl

KOREPETITORZY SOLISTÓW

Irena Celińska
Małgorzata Westrych

INSPIJCJENCI

Anna Jaworska
Hanna Podkanowicz-Zarycka
Magda Wojewoda

SUFLER

Dorota Sawka

OBSŁUGA TABLICY ŚWIETLNEJ

Iwona Futro-Stepan

Czas trwania spektaklu: ok. 2 godz.

N A J W A Ż N I E J S Z E D A T Y I F A K T Y

1628

W Krakowie w drukarni Cezarego Stanisław Serafin Jagodyński publikuje polski przekład tekstu libretta *dramma per musica La liberazione di Ruggiero dall'isola d'Alcina* Franceski Caccini.

1646

Z polecenia Władysława IV przyjeżdża do Krakowa architekt Bolzoni, by wybudować scenę dla przedstawień operowych mających uświetnić koronację Marii Ludwiki. Z powodu niechęci krakowian do ponoszenia kosztów przedsięwzięcia prace nie ukończono, spektakle się nie odbyły.

1725

Wojewoda krakowski i starosta spiski Teodor Lubomirski sprowadza na swój dwór włoską trupę operową.

1781

Kanonik Wacław Sierakowski zakłada szkołę muzyki i śpiewu, której uczniowie dają w domu „Pod Zerwikapturem” publiczne koncerty z repertuarem wokalnie-instrumentalnym.

1782

9 III – Mateusz Esmond rozpoczyna działalność swego teatru w Pałacu Spiskim operą Grétry'ego *Zemira i Azor*.

1787

W Pałacu Spiskim Jacek Kluszewski organizuje 4-miesięczne stagione opery włoskiej.

1789

15 XI – Jacek Kluszewski inauguruje działalność polskiej sceny dwiema operami: *Dwóch strzelców i mleczarka* Duniego i *Nie zawsze śpi ten, co chrapi* Gaetana (Kajetana Majera).

1794

Zaprzestanie działalności polskiej sceny po wybuchu Powstania Kościuszkowskiego.

1799

Styczeń – Jacek Kluszewski otrzymuje od władz austriackich przywilej wyłączności na prowadzenie stałego teatru (w jęz. nie-

mieckim) w przebudowanych przez niego kamienicach przy pl. Szczepańskim (dziś Stry Teatr).

1805

Władze austriackie wydają zgodę na jeden spektakl tygodniowo w jęz. polskim.

1807

20 V – policja zakazuje wystawiania *Krakowiaków i górali* J. Stefaniego.

1809

W okresie 13 VIII – 8 X zespół Bogusławskiego daje 66 przedstawień, z czego dużą część stanowią opery.

1809-1816

Stopniowy upadek opery krakowskiej.

1817

13 X – pomiędzy Senatem a Jackiem Kluszewskim spisany został „Kontrakt o otwarciu i utrzymanie Teatru w Wolnym Mieście Krakowie”.

1820-1829

Różne formy teatru muzycznego stanowią blisko 1/3 wystawianego repertuaru. Poziom wystawień z biegiem lat staje się coraz gorszy.

1844

Hilary Meciszewski organizuje nowy zespół operowy; wystawia m.in. *Córkę pułku* G. Donizettiego.

1845

Upadek opery Meciszewskiego.

1846

Zajęcie miasta przez Austriaków, zorganizowanie przez nich opery niemieckiej.

1850

Wielki pożar Krakowa.

1865

Wraz z objęciem dyrekcji Teatru przez Adama Skorupkę następuje reaktywowanie opery pod kierunkiem artystycznym Stanisława Dunieckiego.

1866

29 XI – premiera *Halki* Stanisława Moniuszki; 29 XII – spektakl ogląda sam kompozytor owacyjnie witany przez publiczność.

1867

W lutym ponowny upadek opery.

1871-1878

Kazimierz Hofman, dyrygent orkiestry teatralnej organizuje i prowadzi na polecenie Stanisława Koźmiana operetkę.

1878

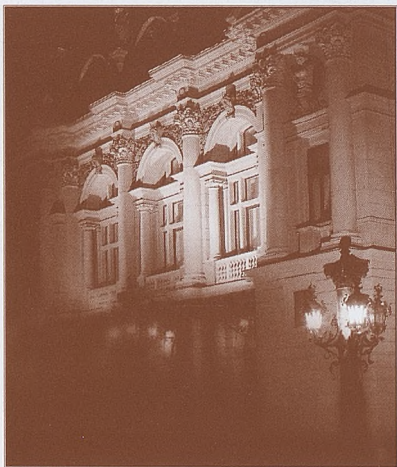
W pierwszych miesiącach roku następuje ostateczne zlikwidowanie w Teatrze odrębnego działu muzycznego.

1878-1914

Rokrocznie wakacyjne stagione Opery i Operetki lwowskiej.

1893

21 X – otwarcie Teatru Miejskiego (im. J. Słowackiego).

Fronton Teatru im. J. Słowackiego w Krakowie

1895

Latem zespół operowy stworzony przez Tadeusza Pawlikowskiego, dyrektora Teatru Miejskiego, występuje z powodzeniem pod dyrekcją Wiktora Barabasza.

1909

Powołanie Operetki jako działu Teatru Ludowego przy ul. Rajskiej 12.

1914

Jesienią powstaje Krakowskie Towarzystwo Operowe.

1915

13 I – pierwszy spektakl operowy przygotowany przez zespół Towarzystwa pod dyrekcją B. Wallek-Walewskiego. Do 1920 r. zespół występował w lecie w Teatrze im. J. Słowackiego. Dano w tym czasie 211 spektakli, 21 premier.

1919

Powstanie komitetu przygotowawczego dla budowy gmachu operowego w Krakowie.

1920

Przeniesienie spektakli operowych na scenę przy ul. Rajskiej.

1921

We wrześniu pod egidą Towarzystwa powstaje Miejski Teatr – Opera i Operetka z siedzibą przy ul. Rajskiej.

1923

Po 400 przedstawieniach operowych i 640 operetkowych u schyłku roku instytucja upada z braku jakiejkolwiek subwencji.

1931

15 IX – Krakowskie Towarzystwo Operowe reaktywuje działalność operową spektaklem *Halka*.

1931-1939

Okres aktywnej działalności Opery jako działu Teatru Miejskiego: dano 32 premie-ry.

1935

W styczniu Jan Kiepura występuje w *Tosce*; dochód przeznaczono na fundusz budowy Muzeum Narodowego.

1939-1944

1 IX – wybuch wojny; na scenie Teatru im. J. Słowackiego Niemcy organizują liczne spektakle operowe, operetkowe i baletowe w wykonaniu zespołów z Wiednia, Wrocławia i Florencji „nur für Deutsche”.

1941-1944

„Imprezy operowe w Krakowie”, czyli

montaże operowe organizowane przez Adama Świechłą za zgodą władz okupacyjnych na scenie Starego Teatru pod artystycznym kierownictwem Stanisława Drabika.

1944

Jesienią Niemcy wydają zgodę na zorganizowanie w Teatrze Starym polskiego zespołu operowego, którego kierownictwo obejmuje Adam Didur. Wystawiono *Cyrylika sewilskiego* G. Rossiniego i *Halkę* S. Moniuszki.

1945

Koniec okupacji niemieckiej (18 I). Władze miasta decydują o wznowieniu działalności Teatru im. J. Słowackiego jako teatru dramatu i opery.

25 I – Minister Kultury mianuje Teófila Trzcńskiego dyrektorem Opery.

27 VI – Zrzeszenie Artystów Operowych wystawia *Verbum nobile* S. Moniuszki na scenie Domu Żołnierza.

10 VIII – *Hrabina* S. Moniuszki w reżyserii Teófila Trzcńskiego, pod batutą Zygmunta Latoszewskiego na scenie Teatru im. J. Słowackiego.

1946

21 IV – pierwszy po wojnie spektakl operetkowy w „Grotescie”. Powstanie Towarzystwa Przyjaciół Opery. Na czele zespołu operowego staje Walerian Bierdiajew, który 3 VII prowadzi premierę *Toski*.

1947

Zorganizowanie Operetki w Domu Żołnierza.

1947-1948

Intensywna działalność operowa pod kierunkiem Waleriana Bierdiajewa: 10 premier, 156 spektakli.

1948

Z końcem lipca cofnięcie subwencji doprowadza do zakończenia działalności Opery.

1948-1951

Sporadyczne przyjazdy Opery Śląskiej.

1949

Latem rozwiązanie Operetki z braku funduszy.

1952

Powstanie Komitetu Operowego.

1952-1954

W czasie Dni Krakowa i w lecie spektakle operowe pod egidą Rady Miejscowej Filharmonii Krakowskiej.

1954

15 III – zarejestrowanie kolejnego Krakowskiego Towarzystwa Operowego powołanego dla prowadzenia Opery, której dyrektorem zostaje Tadeusz Krzemiński.

Powołanie Towarzystwa Przyjaciół Teatru Muzycznego dla prowadzenia Operetki, której dyrektorem zostaje Jerzy Gert.

13 X – w sali Domu Żołnierza premiera *Rigoletta* G. Verdiego przygotowanego przez własny zespół pod dyrekcją Jerzego Katlewicza, partię Gildy śpiewa Jadwiga Romańska.

19 XII – premiera *Hrabiny Maricy* E. Kalmana pod dyrekcją Alojzego Klucznioka; tytułową partię śpiewa Iwona Borowicka.

Obie daty przyjmuje się jako początek działalności reaktywowanej sceny muzycznej w Krakowie.

Jadwiga Romańska (Gilda) w *Rigolettcie*, 1954

1955

W marcu w wyniku porozumienia pomiędzy dyrektorem Teatru im. J. Słowackiego, Henrykiem Szletyńskim i Krakowskim Towarzystwem Operowym spektakle ope-

rowe zostają przeniesione na scenę Teatru w niedzielę po południu i w poniedziałek wieczorem.

2 V – w Operze premiera *Strasznego dworu*.

26 VI – w Operetce premiera *Krainy uśmiechu* F. Lehara w inscenizacji i reżyserii Wilama Horzycy.

Siedziba Operetki przy ul. Lubicz 48

1956

W styczniu powstaje Komitet Wykonawczy Budowy Teatru Muzycznego rozwiązany w 1957 r.

1958

1 I – połączenie Opery i Operetki w Miejski Teatr Muzyczny – Opera i Operetka w Krakowie. Dyrektorem zostaje Mieczysław Drobner, kierownikiem artystycznym sceny operetkowej Anatol Wroński. Oba społeczne Towarzystwa zostają rozwiązane; organizowanie zespołów orkiestralnych, chóralnych i baletowych MTM.

17 III – premiera *Halki*; w tytułowej partii występuje Teresa Żylis-Gara.

Z końcem sezonu odchodzą Jerzy Katlewicz i Zbigniew Chwedczuk. We wrześniu pracę podejmują Roman Mackiewicz i Stanisław Gałoński.

1959

15 V – Miejski Teatr Muzyczny otrzymuje dwie sale prób przy ul. Grodzkiej 28/30. Pomieszczenia wymagają wyprowadzenia dotychczasowego użytkownika i generalnego remontu ukończonego dopiero w 1960 r.

24 VI – Miejski Teatr Muzyczny otrzymuje lokal biurowy przy ul. Senackiej 6.

W lecie konferencja w sprawie budowy gmachu Teatru Muzycznego w Krakowie.

1960

W styczniu budynkowi Operetki grozi roz-

biórka. Przed przystąpieniem do remontu władze miasta przejmują budynek od Wojska Polskiego i dają w użytkowanie Operetce, która musi się nim dzielić z wojskiem.

19 IX – premiera *Kariery Panny Mary* J. Talarezyka i E. Żytomirskiego, pierwszej polskiej operetki w Miejskim Teatrze Muzycznym.

1961

Z końcem sezonu odchodzą: Stanisław Gałoński i Mikołaj Kopiński (baletmistrz). We wrześniu stanowisko dyrygenta operowego obejmuje Marian Lida, a kierownika artystycznego Stanisław Has.

21 X – wystawienie w Krzysztoforach *Zamku na Czorsztynie* K. Kurpińskiego z taśmą magnetofonową w inscenizacji i reżyserii Stanisława Lachowicza.

1962

W styczniu kierownikiem sceny operowej zostaje Tadeusz Dobrzański. 28 II – Stefan Bartik składa rezygnację z funkcji dyrektora Miejskiego Teatru Muzycznego.

W marcu rozpoczyna się trwający rok generalny remont budynku Operetki. Zespół występuje poza Krakowem.

23 V – Prezydium Miejskiej Rady Narodowej powierza obowiązki dyrektora MTM i kierownika artystycznego sceny opero-

Tadeusz Podsiadło (Don Kichot) i Stanisław Lachowicz (Sancho Pansa) w *Don Kichocie*, 1962

wej w tym przedsiębiorstwie Kazimierzowi Kordowi.

31 V – Stanisław Has zostaje odwołany z funkcji kierownika artystycznego.

W czerwcu odchodzi Tadeusz Dobrzański. Z nowym sezonem Kazimierz Rogowski zostaje kierownikiem artystycznym sceny operetkowej.

16 X – premiera *Don Kichota* J. Masseneta w inscenizacji, scenografii i reżyserii Tadeusza Kantora, pod kierownictwem muzycznym Kazimierza Korda.

26 XI – premiera *Don Pasquale* G. Dionizettiego w inscenizacji i reżyserii Bronisława Dąbrowskiego i Jana Biczyskiego.

1963

Pierwsza w MTM premiera samodzielnego spektaklu baletowego *Romeo i Julia* ułożonego przez Jerzego Kaplińskiego do uwertury P. Czajkowskiego.

Ukończenie remontu budynku Operetki.

30 VI – premiera baletu *Francesca da Rimini* w choreografii Henryka Tomaszewskiego do muzyki P. Czajkowskiego.

We wrześniu powstaje Studio Baletowe prowadzone przez Miejski Teatr Muzyczny i Młodzieżowy Dom Kultury.

1964

27 I – premiera *Toski* G. Pucciniego; w tytułowej partii Hanna Rumowska, Cavaradossiego śpiewa Wiesław Ochman.

18 V – polska prapremiera opery *Hagith* K. Szymanowskiego w adaptacji i reżyserii Kazimierza Korda.

1 IX – Marian Lida zostaje kierownikiem artystycznym sceny operetkowej. Pełni tę funkcję do 10 X 1980 r. i od kwietnia 1982 do dnia dzisiejszego.

1965

Z początkiem sezonu kierownikiem chóru zostaje Zbigniew Toffel. Po rezygnacji ze współpracy z chórem Filharmonii zakłada chór MTM.

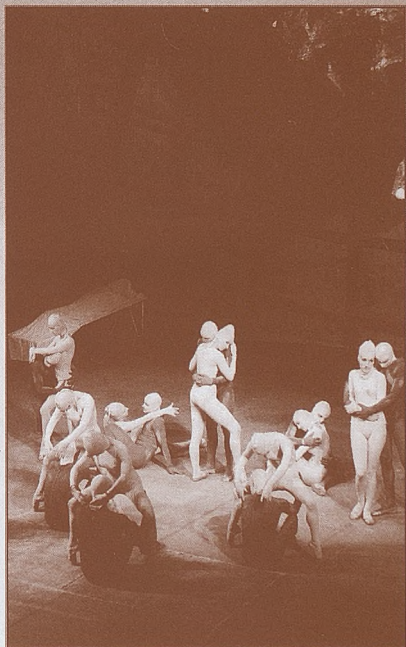
1966

14 V – pierwszy musical w Miejskim Teatrze Muzycznym: *My Fair Lady* F. Loewe.

14 XI – prapremiera *Odprawy posłów greckich*, jednoaktowej opery W. Rudzińskiego.

1967

8 V – premiera *Fausta* Ch. Gounoda w kontrowersyjnej reżyserii Kazimierza Korda i scenografii Józefa Szajny.

Scena baletowa z *Fausta*, 1967
Scenografia – Józef Szajna

20 XI – krakowska prapremiera *Kynologa w rozterce*, H. Czyża ze słowami Sławomira Mrożka.

1968

Reorganizacja orkiestry MTM, rezygnacja ze współpracy z muzykami Filharmonii.

15 XII – podpisanie umowy pomiędzy MTM a architektem Tadeuszem Laskowskim na „opracowanie założeń programowych, techniczno-użytkowych wraz z wytycznymi funkcjonalnymi i technologicznymi oraz programem użytkowym budowy gmachu Ośrodka Kultury Teatralnej i Muzycznej w Krakowie”.

1969

8 II – prapremiera *Mitości szejka*, musicalu Mariana Lidy.

26 V – premiera *Don Giovanniego* W.A. Mozarta w reżyserii i choreografii Henryka Tomaszewskiego.

17 XII – premiera *Madamy Butterfly* G. Pucciniego w reżyserii Kazimierza Korda i scenografii Krystyny Zachwatowicz.

1970

22 VI – po wcześniejszej rezygnacji Kazimierza Korda Prezydium Miejskiej Rady Narodowej odwołało artystę ze stanowiska dyrektora MTM.

15 IX – Andrzej Rozmarynowicz zostaje powołany na stanowisko dyrektora i kie-

rownika artystycznego sceny operowej Miejskiego Teatru Muzycznego.

1971

18 X – podjęcie uchwały (Narada Wawelska) o budowie gmachu teatru muzycznego w Krakowie.

15 XI – w siedzibie SARP-u przy ul. św. Jana 11 narada w sprawie budowy teatru muzycznego zwołana przez Wydział Kultury Prezydium Rady Narodowej m. Krakowa.

1 XII – Andrzej Rozmarynowicz rezygnuje z funkcji w Miejskim Teatrze Muzycznym.

1972

15 IV – dyrektorem i kierownikiem sceny operowej MTM zostaje Arkadiusz Basztoń.

1 VII – rozstrzygnięcie konkursu architektonicznego na projekt siedziby MTM.

30 IX – na scenie Operetki prapremiera *Najpiękniejszej*, nowego musicalu Mariana Lidy.

1973

3 XII – premiera *Traviaty* G. Verdiego w reżyserii Helmuta Kajzara.

1974

14 III – zatwierdzenie przez władze miasta koncepcji architektonicznej i programu budowy teatru. Do realizacji przyjęto projekt K. Dygi i W. Kowalczyka.

1975

30 VI – polska prapremiera *Jarmarku soroczyńskiego* M. Musorgskiego.

Z końcem sezonu odwołany zostaje Arkadiusz Basztoń.

1 IX – dyrektorem Miejskiego Teatru Muzycznego zostaje Robert Satanowski.

24 XI – zmiana nazwy instytucji na Krakowski Teatr Muzyczny.

1976

W styczniu stanowisko kierownika baletu obejmuje Tomasz Gołębiowski.

20 XII – *III Wieczór Baletowy* – polskie prawykonywanie sceniczne dzieł Schönberga: *Księżycowego Pierrota* oraz *Verklärte Nacht*.

31 XII – Robert Satanowski rezygnuje ze stanowiska dyrektora, pozostaje kierownikiem artystycznym.

1977

1 IX – Krzysztof Missona zostaje powołany

Siedziba baletu Opery i Operetki w Krakowie przy ul. św. Tomasza 37

na stanowisko dyrektora i kierownika artystycznego Krakowskiego Teatru Muzycznego; Robert Satanowski zostaje odwołany 31 XII 1977 r.

8 XII – premiera pierwszego w historii krakowskiego teatru pełnospektaklowego widowiska baletowego, *Królewny Śnieżki* Bogdana Pawłowskiego.

1978

11 IX – uroczysty koncert z udziałem Wiesława Ochmana inicjujący akcję zbierania funduszy na ratowanie Krakowa.

1979

31 X – Krzysztof Missona rezygnuje ze stanowiska dyrektora. Do 31 XII pozostaje kierownikiem artystycznym.

1 XII – Jan Krzyżanowski zostaje dyrektorem Krakowskiego Teatru Muzycznego.

1980

2 I – Jan Krzyżanowski powołuje Radę Teatru grupującą kierowników wszystkich działów oraz przedstawicieli wszystkich organizacji działających na terenie instytucji; Rada miała być ciałem doradczym i opiniującym.

12 II – Ewa Michnik otrzymuje nominację na kierownika artystycznego KTM.

25 III – na posiedzeniu Rady Teatru przyjęto wniosek, by od nowego sezonu pozycje operowe przygotowywane były w dwóch wersjach językowych: polskiej i oryginalnej.

31 V – bajka muzyczna *Jaś i Małgosia*

inauguruje scenę dziecięcą w Domu Kultury Spółdzielni „Krakus” przy ul. Wrocławskiej.

19 VI – prezentacja widowiska pantomimiczno-baletowego *Heracles y Hebe* w Sali Senatorskiej na Wawelu.

1 IX – podział chóru na operowy i operetkowy: operowym zawiaduje Ewa Bator, operetkowym Zbigniew Toffel.

28 X – krakowska premiera *Dydony i Eneasza* H. Purcella; spektakl śpiewany w języku angielskim.

1 XI – kierownikiem artystycznym sceny operetkowej zostaje Agnieszka Kreiner; pełni tę funkcję do 31 III 1982 r.

1981

16 IV – Jan Krzyżanowski składa rezygnację ze stanowiska dyrektora; zostaje odwołany z dn. 30 VI.

21 V – Ewa Michnik zostaje powołana na stanowisko dyrektora i kierownika artystycznego Krakowskiego Teatru Muzycznego.

9 VI – nagranie dla telewizji pełnego spektaklu *Dydony i Eneasza*.

We wrześniu zmiana nazwy instytucji z Krakowskiego Teatru Muzycznego na Operę i Operetkę w Krakowie.

12 X – uroczysty spektakl z okazji 200-lecia Sceny Narodowej w Krakowie. Gościnnie występ Wiesława Ochmana jako Jontka w *Halce*.

1982

24 VI – *Król Roger* K. Szymanowskiego w kościele oo. Bernardynów w Roku Szymanowskiego w 100-lecie urodzin kompozytora.

25 X – uroczyste przedstawienie *Księżniczki czardasza* połączone z jubileuszem 35-lecia pracy artystycznej Iwony Borowieckiej.

8-22 XI – pierwszy zagraniczny wyjazd zespołów Opery i Operetki: we Włoszech balet dał 7 spektakli *Coppélie* L. Delibesa, orkiestra wystąpiła czterokrotnie z symfonią i koncertem fortepianowym J. Haydna.

18 XII – kolejny spektakl premierowy *Błękitnego zamku* połączony z jubileuszem 45-lecia pracy artystycznej Barbary Koszrzewskiej.

1983

23 III – z okazji jubileuszu 200-lecia pierwszych publicznych przedstawień operowych w Krakowie uroczysta premiera *Zemiry i Azora* w adaptacji i reżyserii

Stanisława Lachowicza. Tego samego dnia w południe uroczysta sesja w Auli Collegium Novum UJ na temat roli opery w życiu kulturalnym Krakowa.

1984

20 II – premiera *Orfeusza i Eurydyki* Ch. W. Glucka; poczynając od tej premiery spektakle operowe przygotowywane są tylko w języku oryginału.

Zakończenie długiego remontu budynku przy ul. Solskiego (św. Tomasza) przeznaczonego na siedzibę baletu.

1986

Luty – zatwierdzenie lokalizacji budowy gmachu Opery i Operetki w Krakowie w okolicy Ronda Grunwaldzkiego.

9 VI – premiera baletu w 3 częściach *W kręgu miłości i śmierci* do muzyki kompozytorów krakowskich: K. Moszumańskiej-Nazar, T. Machla, M. Stachowskiego, B. Schaeffera, K. Pendereckiego.

1988

1 III – narada w Sali Dietla Urzędu Miejskiego w sprawie budowy teatru muzycznego.

W maju gościnne występy Operetki Kijowskiej z *Bajaderą* i *Jarmarkiem soroczyńskim*.

4 VI – premiera *Swobodnego wiatru* J. Dunajewskiego przygotowana przez reżysera, scenografa i choreografa z Teatru im. I. Franki w Kijowie w wyniku podpisanej umowy o współpracy.

5 XII – uroczysty koncert z udziałem Wiesława Ochmana inicjujący zbiórkę funduszy na budowę gmachu Opery i Operetki. W grudniu powołanie Społecznego Komitetu Budowy Opery w Krakowie z przewodniczącym Krzysztofem Pendereckim.

1989

W lipcu Opera wyjeżdża do Francji; orkiestra i chór biorą udział w premierze opery V. Belliniego *I Capuleti e I Montecchi*.

W związku z rozpoczynającym się generalnym remontem Teatru im. J. Słowackiego zespół wyjeżdża do Austrii, Francji, Holandii, RFN i Szwajcarii.

1990

15 I – na kolejnym spektaklu premierowym *Kopciuszek* G. Rossiniego sprzedaż cegiełek na Fundusz Daru Narodowego w ramach akcji „Artyści Rzeczypospolitej”.

W lutym decyzja władz o wstrzymaniu prac przy budowie Opery ze względu na brak funduszy.

1991

19 IX – w komorze „Warszawa” wielkiej kopalni soli premiera *Śmierci Don Juana* Romana Palestra, pierwsze sceniczne wykonanie dzieła powstałego w latach 1959–1961.

1992

We wrześniu prezentacja *Śmierci Don Juana* R. Palestra na Warszawskiej Jesieni uwieńczona nagrodą „Orfeusza”.

Z końcem roku po długich staraniach dyrekcji Opery i Operetki wojsko zaprzestaje działalności kinowej w sali przy ul. Lubicz, nie opuszcza jednak wszystkich pomieszczeń.

1993

22 XI – premiera *Króla Ubu* K. Pendereckiego w ramach Festiwalu Krzysztofa Pendereckiego z okazji 60. rocznicy urodzin kompozytora.

W grudniu *Król Ubu* jest transmitowany przez dziewiętnaście stacji zrzeszonych w Europejskiej Unii Radiowej.

1994

27 III – premiera *Balu maskowego* G. Verdiego wystawionego w Krakowie po raz pierwszy po wojnie.

1995

1 VII – Ewa Michnik zostaje odwołana, obowiązki dyrektora pełni Marian Lida.

1 IX – Jerzy Noworol zostaje dyrektorem naczelnym Opery i Operetki w Krakowie i jest nim do dzisiaj.

1 X – dyrektorem artystycznym Opery i Operetki zostaje Ruben Silva, pełni tę funkcję do 31 III 1997 r.

10 X – Opera prezentuje *Króla Ubu* pod dyrekcją Antoniego Wicherka w Dreźnie w ramach Międzynarodowych Dni Muzyki Współczesnej.

1996

Jesienią wskutek zabiegów dyrekcji wojsko ostatecznie opuszcza budynek przy ul. Lubicz 48; rozpoczyna się poważny remont sali widowiskowej i foyer.

W grudniu *Król Ubu* w Gdańsku na jubileuszu półwiecza Teatru „Wybrzeże”.

1997

Dyrekcja i administracja Opery i Operetki przenosi się z ul. Senackiej do Pałacu Larischa przy ul. Brackiej 12.

Spektakl *Czarodziejski flet* W.A. Mozarta z udziałem studentów Akademii Muzycznej w partiach solowych. Wynik umowy o współpracy.

6 VI – koncertowa prezentacja opery Kurpińskiego *Jadwiga, królowa polska* w kościele oo. Bernardynów towarzysząca pielgrzymce Ojca św. do Ojczyzny. Na krakowskich Błoniach Jan Paweł II kanonizował św. Jadwigę.

4-20 VII – I Letni Festiwal Opery i Operetki w Krakowie.

W sierpniu opracowanie założeń projektu centrum kongresowo-muzycznego będącego siedzibą m.in. Opery i Operetki, sytuowanego obok ronda Grundaldzkiego.

18 IX – dyrektorem artystycznym Opery i Operetki w Krakowie zostaje Kai Buermann, pełni tę funkcję do 31 VIII 1998 r.

1998

25 IV – uroczysty spektakl *Łucji z Lammermoor* G. Dionizettiego połączony z jubileuszem 40-lecia pracy artystycznej Jadwigi Romańskiej.

3-19 VII – II Letni Festiwal Opery i Operetki w Krakowie.

4 X – premiera *Czarnej maski* K. Pendereckiego w czasie Festiwalu Krzysztofa Pendereckiego, głównej imprezy Roku Muzyki w ramach Festiwalu Kraków 2000.

20 X – inauguracja recitali wokalnych we „Floriance” w wykonaniu solistów Opery i Operetki.

1999

13 II – premiera opery V. Belliniego *Montecchi i Capuleti* pod batutą światowej sławy dyrygenta Richarda Bonyng'e'a.

18 III – Opera i Operetka staje się pełnoprawnym właścicielem posesji przy ul. Lubicz 48.

13 VI – Chór Opery i Operetki bierze udział w realizacji opery *Droga przeznaczenia* Kurta Weilla w Chemnitz w 100. rocznicę urodzin kompozytora. Nad produkcją niemiecko-amerykańsko-izraelsko-polską patronat objął były prezydent Niemiec Richard von Weizsäcker, który był obecny na premierze.

3-18 VII – III Letni Festiwal Opery i Operetki w Krakowie z udziałem Opery Lwowskiej.

VIII – Administracja Opery i Operetki opuszcza ul. Bracką 12. Nową siedzibę znajduje przy ul. Dietla 50.

CZY KRAKÓW ZASŁUGUJE NA OPERĘ?

Związki Krakowa z operą sięgają 1628 r., kiedy to jedna z podwawelskich drukarni wydała pierwsze libretto operowe w języku polskim. Było to tłumaczenie tekstu Saracinellego zatytułowanego *La liberazione di Ruggiero dall'isola d'Alcina*, które trzy lata wcześniej opatrzyła muzyką Francesco Caccini uświetniając swym dziełem uroczystości związane z przyjazdem do Florencji królewicza Władysława Zygmunta Wazy, późniejszego króla Polski, Władysława IV. Dokumenty wskazują, że widowiska operowe prezentowane były w Krakowie w pałacu biskupa Kajetana Sołtyka i na dworze księcia Teodora Lubomirskiego. Pierwszy publiczny spektakl operowy *Zemiry i Azora*, Ernesta Grétrý'ego odbył się w marcu 1782 r. Od tego czasu datuje się historia opery w Krakowie.

Brak finansów i brak odpowiedniej siedziby dla operowych przedstawień powodowały, że kolejne przedsięwzięcia operowe powstawały w Krakowie i upadały po kilku sezonach, by znów się odradzać. W 1893 r. wybudowano teatr miejski im. J. Słowackiego, który miał służyć wszelkim gatunkom scenicznym. Na frontonie budowli obok rzeźb przedstawiających Poezję, Dramat i Komedię umieszczono też postaci Muzyki, opery i operetki. Upostaciowanie Muzyki znalazło się też wśród innych Muz na słynnej kurtynie Siemiradzkiego. Ale ze względów oszczędnościowych Miasto, które było właścicielem budynku, wołało w nim widzieć dramat niż operę. Mimo to spektakle operowe odbywały się na scenie miejskiego teatru, choć rzadziej niż spektakle dramatyczne. Występowali w Krakowie wszyscy wielcy polscy śpiewacy z Janem Kiepurą, Adamem Didurem, Heleną Zboińską-Ruszkowską, Adą Sari na czele.

Niemal natychmiast po zakończeniu działań wojennych na tym terenie (25 I 1945 r.) władze miasta wznowiły działalność Teatru im. J. Słowackiego jako teatru dramatu i opery. Inaugurowano ją *Hrabina* Stanisława Moniuszki. Powstały też inne operowe i operetkowe inicjatywy. Nie utrzymały się jednak dłużej z powodu braku pieniędzy. W 1946 r. zorganizował zespół operowy wybitny specjalista w tej dziedzinie, Walerian Bierdiajew. Opera krakowska występowała dwa razy w tygo-

dniu na scenie Teatru im. J. Słowackiego dając w ciągu dwu lat swej działalności dziesięć premier cieszących się powodzeniem u publiczności. Niestety, znów względy finansowe zadecydowały o rozwiązaniu opery w Krakowie. Walerian Bierdiajew opuścił miasto.

W 1954 r. powstało Towarzystwo Przyjaciół Opery, które zorganizowało nowy zespół operowy na bazie muzyków krakowskiej Filharmonii i absolwentów Wydziału Wokalnego Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Krakowie. Pierwszy spektakl nowej opery, *Rigoletto* G. Verdiego, odbył się 13 października 1954 r. W tym samym czasie zawiązało się Towarzystwo Przyjaciół Teatru Muzycznego, które z muzyków istniejącego w Krakowie zespołu Orkiestry i Chóru Polskiego Radia stworzyło operetkę. Pierwszy spektakl, *Hrabina Marica* E. Kalmana, odbył się 19 XII 1954 r. Obie instytucje wykorzystywały początkowo salę Domu Żołnierza przy ul. Lubicz 48. Po kilku miesiącach Opera przeniosła się do Teatru im. J. Słowackiego występując tam dwa razy w tygodniu, Operetka pozostała przy ul. Lubicz. Tak zapoczątkowana została, nieprzerwana do dziś, działalność Opery i Operetki w Krakowie.

1 I 1958 r. oba Towarzystwa zostały rozwiązane. Zespoły połączono, przeszły pod zarząd miejski jako Miejski Teatr Muzyczny – Opera i Operetka. W 1975 r. nazwę zmieniono na Krakowski Teatr Muzyczny, a w 1981 przyjęto nazwę: Opera i Operetka w Krakowie.

Czterdzieści pięć lat istnienia operowej i operetkowej sceny w Krakowie, to nieustanny trud kolejnych jej kierowników i całego zespołu nie tylko nad zapewnieniem instytucji podstaw egzystencji, ale przede wszystkim nad podnoszeniem poziomu artystycznego. Mimo iż pozbawiona własnej sceny – opera w Teatrze im. J. Słowackiego wciąż jest sublokatorem, a nie pełnoprawnym współużytkownikiem, a operetka całe lata musiała dzielić scenę z zespołem wojskowym i seansami filmowymi – krakowska Opera niejednokrotnie przodowała wśród polskich scen muzycznych. Tak było za dyrekcji Kazimierza Korda (1962-1970), gdy reżyserowali spektakle m.in. Tadeusz Kantor, Lidia Zamkow, scenografię

przygotowywał Józef Szajna. Tak było, gdy Robert Sanatowski wystawiał *Króla Rogera* Szymanowskiego (1976 r.) i po raz pierwszy na polskiej muzycznej scenie pojawiły się w Krakowie dzieła Arnolda Schönberga (1976 r.). Tak było, gdy Ewa Michnik prowadziła prapremierę *Śmierci Don Juana* Romana Palestra (1991 r.), gdy za jej dyrekcji w Krakowie wystawiono *Króla Ubu* Krzysztofa Pendereckiego (1993 r.). Tak jest i za obecnej dyrekcji Jerzego Noworola, gdy kolejne dzieło Pendereckiego, *Czarna maska*, w wykonaniu krakowskiej Opery jest jednym z głównych wydarzeń Roku Muzyki w ramach Festiwalu Kraków 2000 (1998 r.), a premierę opery *Montecchi i Capuleti* Belliniego, przygotowuje i prowadzi Richard Bonyng (1999 r.).

Od 1983 r. Opera i Operetka w Krakowie odbywa liczne podróże artystyczne. Jej spektakle operowe, operetkowe i baletowe okłaskiwali i okłaskują melomani m.in. Belgii, Francji, Holandii, Niemiec, Szwajcarii i Włoch.

Krakowska muzyczna scena odgrywa też niebagatelną rolę w kształceniu młodych wokalistów. To w Krakowie debiutowali w operze i operetce lub zdobywali operową wiedzę wybitni polscy śpiewacy opromienieni niejednokrotnie międzynarodową sławą, m.in. Teresa Żylis-Gara, Jadwiga Romańska, Jadwiga Rappé, Elżbieta Szmytka, Zofia Kilanowicz, Wiesław Ochman, Kazimierz Pustelak, Roman Węgrzyn. Stała współpraca z krakowską uczelnią muzyczną daje studentom możliwość ugruntowania nabytych w czasie studiów umiejętności, a teatrowi zapewnienia dopływ młodych kadr.

Ale Opera i Operetka w Krakowie wciąż czekają na własną scenę. Kolejne projekty budowy upadały wskutek braku finansów i dziwnego braku zrozumienia dla potrzeb zarówno sztuki operowej, jak i miłośników opery, których nie brakuje. Historia krakowskiej muzycznej sceny dowodzi, że Kraków zasługuje na operę.

(Resumé książki A. Woźniakowskiej
Czy Kraków zasługuje na operę?)

Anna Woźniakowska

DOES KRAKÓW DESERVE OPERA? CZY KRAKÓW ZASŁUGUJE NA OPERĘ?

Krakow has been associated with opera since 1628 when one of the local print shops published the first Polish language opera libretto. It was a translation of a text by Saracini entitled *La liberazione di Ruggiero dall'isola d'Alcina* for which Francesca Caccini had composed music three years earlier to celebrate the arrival in Florence of Prince Władysław Zygmunt Vasa, later to become Władysław IV, the King of Poland. Documents indicate that opera performances were presented in Krakow in the palace of Bishop Kajetan Sołtyk and at the court of Prince Teodor Lubomirski. The first public opera performance, *Zemire and Azor* by Ernest Grétry, was conducted in March 1782. The history of Krakow opera dates back to that time.

Due to the lack of finances and a suitable place for opera performances numerous opera companies were founded in Krakow and vanished after a few seasons to

come back to life again. The city theatre, named after one of the Polish most remarkable poets, Juliusz Słowacki, was built in 1893 to serve all scenic genres. Sculptures representing Music, opera and operetta were placed on the front of the building next to those of Poetry, Drama and Comedy. The representation of Music can also be found among other Muses on the famous Siemiradzki's stage curtain. Purely due to economic reasons city authorities, as owners of the building, preferred to see rather drama than opera staged there. Nevertheless opera performances were organised at the city theatre although much less frequently than drama performances. All the great Polish singers, such as Jan Kiepura, Adam Didur, Helena Zboińska-Ruszkowska, and Ada Sari performed in Krakow.

Almost immediately after the end of the war in this area (25 January 1945) the city authorities renewed the activities of the

Słowacki Theatre as a drama and opera stage. It was initiated with *Hrabina* (*The Duchess*) by Stanisław Moniuszko and followed by other opera and operetta initiatives. However, due to the lack of money they were again short-lived. In 1946, Walerian Bierdiajew, an outstanding opera specialist, organised an opera company, which performed twice a week on the stage of the Słowacki Theatre. Within two years of its activities, the company came up with ten premieres, which were warmly received by the audience. Unfortunately, once again due to financial reasons the opera in Krakow had to be closed down. Walerian Bierdiajew left the city.

The Opera Society (Towarzystwo Przyjaciół Opery) was founded in 1954. It organised a new opera company based on musicians from the Krakow Philharmonic and graduates of the Vocal Department of the Academy of Music in Krakow. The first performance of the new opera company, Verdi's *Rigoletto*, took place on 13 October 1954. The Music Theatre Society (Towarzystwo Przyjaciół Teatru Muzycznego) was established at the same time. Having recruited musicians from the Polish Radio Orchestra and Choir of Krakow it formed an operetta company. It debuted on 19 December 1954 presenting Kalman's *Coun- tess Marica*. Both organisations primarily used the rooms at the Dom Żołnierza (Soldier's House) at 48 Lubicz Street. After a few months the opera company moved to the Słowacki Theatre performing there twice a week, and the operetta company remained at Lubicz Street. That is how the Krakow Opera and Operetta came to exist and continue till this very day.

On 1 January 1958 both societies were resolved. Both companies were joined under the jurisdiction of the municipality as the City Music Theatre – Opera and Operetta. In 1975 the name was changed to the Krakow Music Theatre, and in 1981 – to Opera and Operetta in Krakow.

Forty five years of existence of the opera and operetta stages in Krakow was a never ending struggle for its consecutive managers and the whole company, not only to ensure the basis for existence of the institution, but, above all to raise the artistic level. Although the Krakow Opera had no stage of its own (the Opera is still a subtenant at the Słowacki Theatre and not a fully legal co-user; whereas the Operetta has had to share the stage with a military ensemble and film shows for many years), it was frequently ranked at the top position among Polish musical stages.

It was so under the management of Kazimierz Kord (1962-1970) when Tadeusz Kantor and Lidia Zamkow directed the performances and Józef Szajna designed the decorations. It was so when Robert Sztanowski staged Szymanowski's *King Roger* (1976) and the work of Arnold Schönberg was performed on the Polish musical stage in Krakow for the first time (1976). It was so when Ewa Michnik conducted a premiere of Roman Palester's *The Death of Don Juan* (1991), and when under her artistic management, Krzysztof Penderecki's *Ubu Rex* was staged (1993). And it is so now, when with Jerzy Noworol as the manager, the next masterpiece of Penderecki, *The Black Mask*, performed by the Krakow Opera is one of the main events of the Year of Music – a part of the Krakow 2000 Festival (1998), and the premiere of Bellini's opera *I Capuleti e I Montecchi* is staged and conducted by Richard Bonyng (1999).

Since 1983 the Opera and Operetta in Krakow has toured widely. Its opera, operetta and ballet performances, were applauded by audiences in Belgium, France, the Netherlands, Germany, Switzerland and Italy.

Krakow's musical stage plays a very important role in educating young vocalists. It is here, in Krakow, that many outstanding Polish singers debuted or gained invaluable experience in opera and operetta to become world famous later. These were Teresa Żylis-Gara, Jadwiga Romańska, Jadwiga Rappé, Elżbieta Szmytka, Zofia Kilanowicz, Wiesław Ochman, Kazimierz Pustelak and Roman Węgrzyn. A permanent cooperation with the Krakow Academy of Music allows students to practice their skills learnt during their studies, and the theatre has a valuable source of young talents.

However, the Opera and Operetta in Krakow still waits for its own stage. Consecutive construction plans fell through due to lack of finances and a strange lack of understanding for both the needs of opera art as well as the opera admirers whose number cannot be overlooked. The history of Krakow musical stage proves that Krakow does deserve an opera.

(The summary of A. Woźniakowska's book *Does Kraków deserve opera?*)

translated by Marek Kucharski

ORKIESTRA

I skrzypce

Swietłana Siemiannikowa
(koncertmistrz)
Paweł Wójtowicz
(II koncertmistrz)
Ewa Sobczak
Teresa Szarek
Irena Wójtowicz
Barbara Łobaczewska-Kuźnia
Igor Laszkiewicz
Anna Stolarz
Adam Ziętkiewicz
Michał Sternicki
Leszek Skrobacki *

II skrzypce

Iwona Ibek-Milewska
Bożena Baran
Tomasz Kuźnia
Halina Boroni
Ewa Welanyk
Jan Malik
Edyta Szlachetka-Hajto
Anna Burzyńska-Bandosza *

altówki

Aleksandra Mikhajlenko
Igor Petryczenko
Vitalij Mikhajlenko
Małgorzata Piekarczyk
Maria Drak
Piotr Augustyn

wiolonczele

Barbara Drobniak-Jakóbiak
(koncertmistrz)
Alina Grochala
Krzysztof Wójtowicz
Barbara Wrońska-Korzeniowska
Danuta Pańczyk
Stanisława Komońska
Leszek Pacanek

kontrabasy

Jerzy Porosło
Marek Lewandowski
Marek Bednarczyk

flety

Janusz Pańczyk
Wiesław Suruło
Małgorzata Gładys
Bronisław Zajac

oboje

Leonid Pozdeev
Miroslaw Drak
Sylwia Tomera-Długosz

klarnety

Jerzy Krowicki
Dezyderiusz Boroni
Ryszard Cieśla
Stanisław Olko

fagoty

Arkadiusz Babiński
Marcin Krakowski
Patryk Krzyszkowski

waltornie

Jarosław Jaworski
Ryszard Rakoczy
Paweł Siedlik
Antoni Pietras
Marek Jalocho
Andrzej Szkaradek

trąbki

Marek Domagalski
Jacek Król
Maurycy Biesiadecki

puzony

Arkadiusz Bała
Bogdan Piznal
Wacław Fular

tuba

Jarosław Janecki

perkusja

Sylwia Romek
Maria Stojek
Marcin Kotarba
Jacek Wać

harfa

Liliana Kosiorowska-Wysocka

fortepian, czelesta

Maria Mazurkowska

inspektor orkiestry

Janusz Pańczyk

* – stała współpraca

CHÓR

soprany

Alina Antonik
Zofia Ciszewska
Maria Czarnecka-Reichel
Joanna Grandys
Bogumiła Gorczyca
Małgorzata Hyży-Wypart
Bożena Kielbińska
Kamila Mędrek-Żurek
Elżbieta Mikulska
Joanna Rakoczy
Aleksandra Sotnicka
Małgorzata
Sznajder-Dziechciowska
Anna Wątrobska-Jękot
Maria Węgrzyn
Jadwiga
Wierzbicka-Delekt
Lidia Zoń-Raymond

alty

Agnieszka Czekaj-Janicka
Katarzyna Gąsior
Anna Juszczyk
Maria Mitkowska *
Maria Pawlisz
Joanna Piękoś
Lidia Pirowska
Teresa Tippe
Monika
Wojtasiewicz-Oleniak

tenory

Andrzej Całka
Jarosław Dijuk
Józef Garlak
Krzysztof Kogut
Maciej Kozłowski
Dariusz Pallonek
Wiesław Popiołek
Wojciech Radoń
Adam Rusek
Paweł Szczepanek
Artur Zgrajka

barytony

Krzysztof Kielbiński
Stanisław Knapik
Jan Mięgała
Andrzej Wartalski

basy

Krzysztof Dębicki
Marcin Herman
Adam Kossek
Józef Perun
Ludomir Rogalewski
Adam Sadzik

kierownik chóru

Ewa Bator

z-ca kierownika chóru

Adam Korzeniowski

inspektor chóru

Maria Pawlisz

akompaniator chóru

Krystyna Szeluszeniko

* – stała współpraca

BALET

solisci

Renata Drozdowska
Jacek Drozdowski
Zbigniew Hatłas
Adam Klafczyński
Marek Kobielski
Elena Korpusenko
Wiktor Korpusenko
Vasyl Masliy
Monika Myśliwiec
Krzysztof Szymaniuk
Michał Zubkow

koryfeje

Marzena Biesiadecka
Renata Godek
Wioletta Maciejewska
Magdalena Malska
Małgorzata Piechnik
Maja Witkowska-Miś
Tomasz Wojciechowski
Iwona Wójcik
Marta
Żurawska-Kobielska

tancerze

Monika Powiadacz
Gabriela Rybicka-Kwaśny
Donata Smulko
Kinga Szablowska
Tomasz Szaro

kierownik baletu

Jacek Drozdowski

inspektor baletu

Vasyl Masliy

akompaniator baletu

Marian Malinowicz

KIEROWNIK DZIAŁU KOORDYNACJI PRACY ARTYSTYCZNEJ

Iwona Futro-Stepan

KIEROWNIK DZIAŁU MARKETINGU

Katarzyna Woźniak

KIEROWNIK BIURA OBSŁUGI WIDZA

Ewa Świdowska-Winnicka

ZESPÓŁ TECHNICZNY

KIEROWNIK DZIAŁU TECHNICZNEGO

Magdalena Zagórska

KIEROWNIK SCENY

Tadeusz Sajak

KIEROWNIK PRACOWNI ELEKTRYCZNO-AKUSTYCZNEJ

Józef Rybarczyk

KIEROWNIK PRACOWNI KRAWIECKIEJ DAMSKIEJ

Alicja Tekiela

KIEROWNIK PRACOWNI KRAWIECKIEJ MĘSKIEJ

Ewa Dura

KIEROWNIK PRACOWNI PERUKARSKO-FRYZJERSKIEJ

Jadwiga Bąk-Gach

PRACOWNIA MODNIARSKA

Helena Dziubek

PRACOWNIA MALARSKA

Marek Jarosz

PRACOWNIA ŚLUSARSKA

Franciszek Szumny

PRACOWNIA STOLARSKA

Henryk Czarnecki

PRACOWNIA MODELATORSKA

Wacław Didur

Istnieją wartości bezcenne

- Minister Kultury i Sztuki nadał Bankowi BPH tytuł „Sponsora Kultury 1998”
- Bank BPH został wpisany na „Złotą listę Sponsorów Kultury 1998”
- Tytuł Mecenasa Kultury Krakowa roku 1996, 1997, 1998

Istnieją wartości, których nie można przełożyć na liczby. Skarby kultury to wspaniały przejaw twórczych sił. Bank BPH, jako instytucja o szerokich horyzontach od lat wspiera różne inicjatywy kulturalne. Uważamy to za swój obowiązek wobec polskiego społeczeństwa. Podobnie, jak tworzenie oferty, która odpowiada idealnie potrzebom Klientów.

Internet: www.bph.pl

Internet: www.sezam.bph.pl

Infolinia: 0801 130075

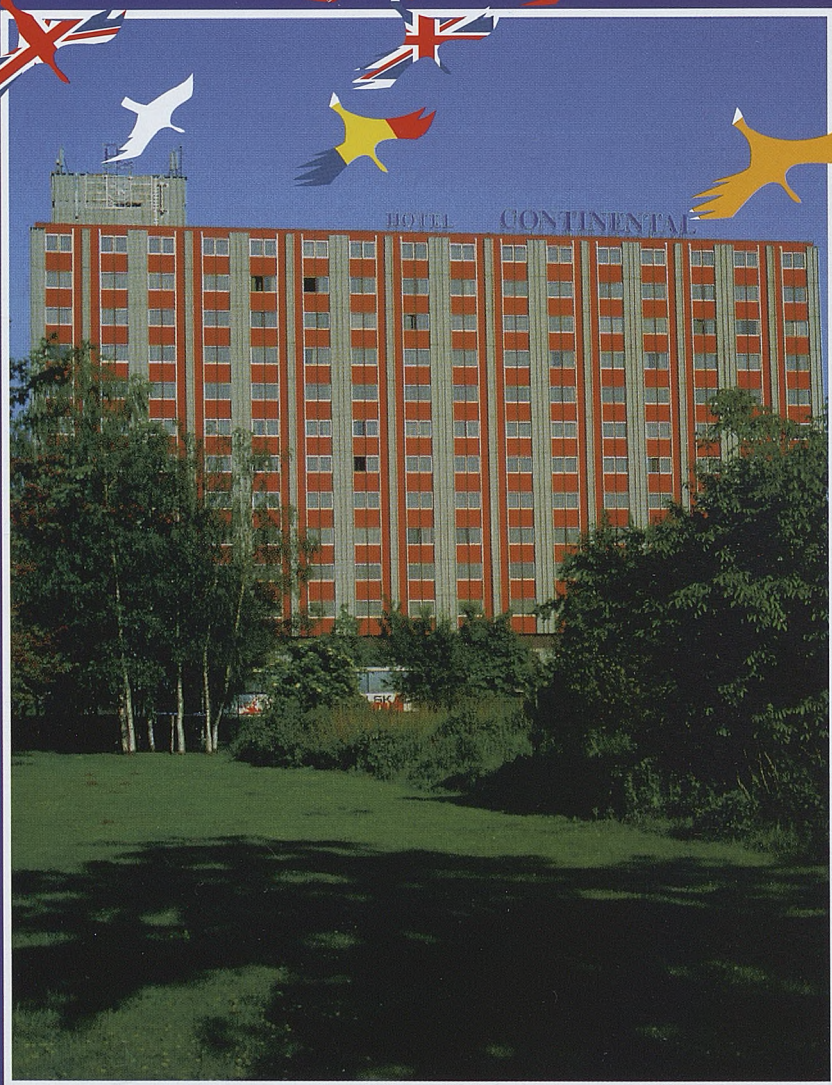
Koszt połączenia wynosi 29 gr brutto

BANK BPH
Bank, który myśli o Tobie

ORBIS
HOTEL CONTINENTAL

Al. Armii Krajowej 11, Kraków
tel.: (48-12) 637-50-44, fax: 637-59-38
e-mail: continen@orbis.pl

✈ Wysoki poziom świadczonych usług	✈ Kryty basen, sauna, solarium
✈ 304 obszerne klimatyzowane pokoje	✈ Sale konferencyjne na 250 osób
✈ Pokoje dla niepełnosprawnych	✈ Kasyno, biuro podróży
✈ Wyśmienite potrawy i wina	✈ Obszerne parking

SPONSORZY

BANK BPH

Bank, który myśli o Tobie

Sponsor strategiczny Opery i Operetki w Krakowie

EPOKA
AGENCJA REKLAMOWA

ORBIS
HOTEL CONTINENTAL

GERLACH AUTO
SPÓŁKA Z O.O.

Profesjonalny serwis Peugeot, ul. Radzikowskiego 49, Kraków

PATRONAT MEDIALNY

DZIENNIK POLSKI

101,6FM *Małopolska*

Opera i Operetka w Krakowie
ul. Dietla 50, 31-039 Kraków
tel. 012 422 62 10, fax 012 422 08 79
www.opera.krakow.top.pl

SPRZEDAŻ I REZERWACJA BILETÓW

REZERWACJA

Biuro Obsługi Widza

(rezerwacja biletów indywidualnych i zbiorowych)
czynne od poniedziałku do piątku w godz. 8.00 – 16.00
tel. 012 422 78 07, fax 012 421 94 19

SPRZEDAŻ – KASY BILETOWE

Scena Operowa

Teatr im. J. Słowackiego, pl. Św. Ducha 1
kasa czynna codziennie w godz. 9.00 – 19.00
wyjątek: wtorek, niedziela, godz. 12.00 – 19.00
tel. 012 423 17 00

Scena Operetkowa

ul. Lubicz 48
Kasa czynna od poniedziałku do soboty w godz. 9.00 – 19.00
tel. 012 421 42 00

Prosimy o nienagrywanie i nefotografowanie spektakli.

Prosimy o wyłączenie telefonów komórkowych.

PROJEKT: Renata Brońka ©Agencja EPOKA 1999

AUTORZY ZDJĘĆ: Wiesław Majka, Marcin Hołda

EPOKA
AGENCJA REKLAMOWA

Member of
European Agency Network

Życzymy wszystkim

miłośnikom opery i operetki

wspaniałych

i niezapomnianych wrażeń.

